"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ଏବେ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମିକ ଡ୍ରିଲ୍ ଶିଖୁଛ, ଏହି ଡ୍ରିଲ୍ କରିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ମୁକ୍ତିଧାମ, ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବ" ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ କରାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ କଥାରେ ବହୁତ ଷ୍ଟ୍ରିକ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟମନିଷ୍ଠ ରହିବା ଦରକାର?

ଉତ୍ତର**:-** ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନିଆଁ ଲାଗିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରୁହନ୍ତୁ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା-ପୂରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ବହୁତ ନିୟମନିଷ୍ଠ ରହିବାକୁ ହେବ । ଫେଲ୍ ହେବାର ନାହିଁ, ଯେପରି ସେହି ଛାତ୍ରମାନେ ଫେଲ୍ ହୋଇଗଲେ ପଶ୍ଚାତାପ କରିଥା'ନ୍ତି, ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆମର ବର୍ଷଟିଏ ତୁଚ୍ଛାଟାରେ ଚାଲିଗଲା । ଆଉ କେହି କେହି ତ କହିଥା'ନ୍ତି ନ ପଢିଲେ କ'ଣ ହୋଇଗଲା! କିନ୍ତୁ ପାଠପଢାରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ଷ୍ଟ୍ରିକ୍ଟ (ନିୟମନିଷ୍ଠ) ରହିବାକୁ ହେବ । ଶିକ୍ଷକ ଏପରି ନ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ଅତି ବିଳମ୍ବ ହୋଇଗଲା ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପାଠଶାଳାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଅଥବା ଏପରି କହିବା ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଡ୍ରିଲ୍ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଶିକ୍ଷକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ବା ଡ୍ରିଲ୍ ଶିଖାଇଥାନ୍ତି ନା । ଏହି ଆତ୍ମିକ ପିତା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ କହୁଛନ୍ତି । କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି? ମନମନାଭବ । ଯେପରି ସେମାନେ କହିଥା'ନ୍ତି - ଆଟେନ୍ସନ୍ ପ୍ଲିଜ୍, ସେହିପରି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ । ଏହା ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ଉପରେ ଦୟା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ଅଶରୀରୀ ହୋଇଯାଅ । ଏହି ଆତ୍ମିକ ଅଭ୍ୟାସ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପିତା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପରମ ଶିକ୍ଷକ । ତୁମେ ହେଲ ନାୟବ ଅର୍ଥାତ୍ ସହଯୋଗୀ ଶିକ୍ଷକ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛ ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଏହା ହିଁ ମନମନାଭବର ଅର୍ଥ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ଡାଇରେକ୍ସନ୍ (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଦେଉଛନ୍ତି । ନିଜେ କାହାଠାରୁ ଶିଖି ନାହାଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଶିକ୍ଷକମାନେ ତ ନିଜେ ଶିଖିକରି ପୁଣି ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଇଏ ତ କୌଣସି ସ୍କୁଲ୍ ଆଦିରେ ପାଠ ପଢି ଶିଖି ନାହାଁନ୍ତି । ଇଏ କେବଳ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରୁହାନୀ ଡ୍ରିଲ୍ ଶିଖାଉଛି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶାରରୀକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରୀକ ଡ୍ରିଲ୍ ଶିଖାଇଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଡ୍ରିଲ୍ ଆଦି ମଧ୍ୟ ଶରୀର ଦ୍□ାରା ହିଁ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏଥିରେ ତ ଶରୀରର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର କୌଣସି ଶରୀର ନାହିଁ । ମୁଁ ତ ଡ୍ରିଲ୍ ଶିଖାଉଛି, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛି । ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଡ୍ରିଲ୍ ଶିଖାଇବାର ପାର୍ଟ ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ ଭରି ରହିଛି । ସେବାର ପାର୍ଟ ଭରି ରହିଛି । ଡ୍ରିଲ୍ ଶିଖାଇବାକୁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ କଥା । ସିଡିର ଚିତ୍ର ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଯେ କିପରି ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଛୁ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହିପରି କେହି ନିଜର ଶିଷ୍ୟ ଅଥବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ରୁହାନୀ ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ରୁହାନୀ ବାବାଙ୍କ ବିନା କେହି ହେଲେ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଆମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ଥିଲୁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଛୁ । ଏଠାରେ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା କୁହାଯାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବହୁତ ସୁଖ ଦେଖିଛୁ । କିପରି ଆମେ ରାଜତ୍□ କରିଛୁ ତାହା ମନେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି ଫୁଲର ବଗିଚା । ଏବେ ଆମେ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ ହେଉଛୁ ।

ତୁମେ ଏପରି କହିବ ନାହିଁ ଯେ କିପରି ନିଶ୍ଚୟ କରିବୁ । ଯଦି ସଂଶୟ ଆସିଲା ତେବେ ବିନଶ୍ୟନ୍ତୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଯଦି ସ୍କୁଲରୁ ପାଦ ଉଠାଇବ ତେବେ ପାଠପଢା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ପଦ ମଧ୍ୟ ବିନଶ୍ୟନ୍ତୀ ହୋଇଯିବ । ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ । ପ୍ରଜାରେ ମଧ୍ୟ କମ୍ ପଦ ହୋଇଯିବ । ମୂଳକଥା ହେଉଛି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବା । ଏବେ ତ' ଦେବତା ନୁହଁ ନା । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଆସି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଡ୍ରିଲ୍ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ଭିତରେ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହୁଛି । ଏହି ପାଠପଢା ଭଲ ଲାଗୁଛି ନା । ଭଗବାନୁବାଚ - ଯଦିଓ ସେମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏହି ଡ୍ରିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ ଶିଖାଇ ନାହାଁନ୍ତି, ଏହାକୁ ତ ବାବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ଯିଏକି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ-ରୂପ ଧାରଣ କରି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ନିଜେ ଶିଖୁ ନାହାଁନ୍ତି, ଆଉ ସମସ୍ତେ କାହାଠାରୁ ନା କାହାଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶିଖିଥା'ନ୍ତି । ଇଏ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ଶିଖାଇଲାବାଲା ରୁହାନୀ ବାବା । ତୁମକୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛ । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ, ଏବେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ

ତୁମେ ଗାୟନ କରିଆସିଛ ହେ ପତିତ-ପାବନ - ଏବେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ କେଉଁଠାକୁ ବି ଯାଇ ଦେଖ ଯେ କିପରି ମୋତେ ଆହ୍□ାନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ରାଜଋଷି ଅଟ ନା । କେଉଁଠାକୁ ବି ତୁମେ ଯାଇ ପାରିବ । ତୁମର କୌଣସି ବନ୍ଧନ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ଯେ - ବେହଦର ବାବା ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କଠାରୁ ପାଠପଢାର ପ୍ରତିଦାନ କିପରି ନେବେ । ଛାତ୍ର ଯଦି ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେ ତ ମାଗଣାରେ ପଢାଇବେ ନା । ଇଏ ମଧ୍ୟ ମାଗଣାରେ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ କିଛି ଦେଉଛୁ । ଏହା ଫିସ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ କିଛି ବି ଦେଉ ନାହଁ, କିନ୍ତୁ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବହୁତ କିଛି ନେଉଛ । ମନୁଷ୍ୟ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ପ୍ରତିଦାନ ପର ଜନ୍ମରେ ମିଳିବ । ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ କ୍ଷଣଭଙ୍ଗୁର ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ଯଦିଓ ପରଜନ୍ମରେ ମିଳୁଛି, କିନ୍ତୁ ତାହା ପତନ ହେଉଥିବା ଜନ୍ମରେ ମିଳୁଛି । ସିଡି ଓହ୍ଲାଇ ଚାଲିଛ ନା । ଏବେ ତୁମେ ଯାହା କରୁଛ ତାହା ହେଲା ଉନ୍ନତି କଳାକୁ ଯିବା ପାଇଁ । କର୍ମର ଫଳ କହୁଛନ୍ତି ନା । ଆତ୍ମାକୁ କର୍ମର ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କର୍ମର ହିଁ ଫଳ ମିଳିଲା ନା । ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ଫଳ ମିଳୁଛି । ତାହା ଇନ୍‌ଡାଇରେକ୍ଟ ମିଳୁଛି । ଏସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ କଳ୍ପ ପରେ ଆସି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ନେବୁ । ବାବା ଆମ ପାଇଁ ଏହି ସ୍କୁଲ୍ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପାଠ ଅଧାକଳ୍ପ ପଢି ଆସିଲ । ଏବେ ବାବା ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ପାଠପଢାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ରାଜତ୍□ ରହିଛି । ସେଠାରେ ତୁମେମାନେ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ହିଁ ଆସିବ । ଯେପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ରାଜା-ରାଣୀ, ମନ୍ତ୍ରୀ, ପ୍ରଜା ଆଦି ସମସ୍ତେ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଅଛନ୍ତି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ, ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ତ ବହୁତ କମ୍ ରହିବେ । ସେଠାରେ ବହୁତ ସୁଖ ରହିବ, ତୁମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛ । ରାଜା-ମହାରାଜାମାନେ ଏଠାରେ ରାଜ୍ୟ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ କେତେ ଖୁସି ପାଳନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତ ତଳକୁ ଖସିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ସମସ୍ତେ ତ ତଳକୁ ଆସିବେ ନା । ଦେବତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଧିରେ-ଧିରେ କଳା କମ୍ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ରହୁଛି । ଏଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ରହିଛି । ତୁମେ ଯେପରି ଚଢୁଛ ସେହିପରି ତଳକୁ ମଧ୍ୟ ଖସୁଛ । ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ନାମ-ରୂପ ଧାରଣ କରି-କରି ତଳକୁ ଖସି ଆସିଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ତଳକୁ ଖସି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କାମ ଚିତାରେ ଜଳିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଦୁଃଖ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ଅତି ଦୁଃଖର ସମୟ ଚାଲିଛି । ସେଠାରେ ପୁଣି ଅତି ସୁଖ ହେବ । ତୁମେ ହେଲ ରାଜଋଷି । ସେମାନଙ୍କର ହେଉଛି ହଠଯୋଗ । ତୁମେ କାହାକୁ ହେଲେ ପଚାର - ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛ? ତେବେ ନାହିଁ କହିବେ । ପଚାରିବେ ମଧ୍ୟ ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଜାଣିଥିବେ । ନିଜେ ନ ଜାଣିଥିଲେ କିପରି ପଚାରିପାରିବେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଋଷି-ମୁନି ଆଦି କେହି ମଧ୍ୟ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ନଥିଲେ । ବାବା ଆମକୁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଯିଏକି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲେ ୟାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା । ଏହି ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ୬୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା । ବାବା ଆସିବା ଦିନଠାରୁ ଧିରେ ଧିରେ ଏହି ସବୁ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟ ମାୟା ବହୁତଙ୍କୁ ତଳକୁ ଖସାଇ ଚାଲିଛି । କାହାର ନାମ ଶୁଣାଇ ପାରିବି ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ନିରାଶ ହୋଇଯିବେ । ସମାଚାର ତ ଆସୁଛି ନା । ଖରାପ ସଙ୍ଗ ଲାଗିଗଲା, ନୂଆ ବିବାହିତଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ସାଙ୍ଗ ହେଲେ ବୁଦ୍ଧି ଚଳାୟମାନ ହୋଇଗଲା । କହିବେ ଆମେ ବିବାହ କରିବା ବିନା ରହିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଭଲ ଭଲ ମହାରଥୀ ଯିଏକି ପ୍ରତ୍ୟହ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟ କେତେ ଥର ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାୟାରୂପୀ କୁମ୍ଭୀର ଧରୁଛି । ଏହିପରି ବହୁତ କେସ୍ ହେଉଛି । ଏବେ ବିବାହ କରି ନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମାୟା ମୁହଁରେ ପୁରାଇ ଗିଳୁଛି । ସ୍ତ୍ରୀ ରୂପୀ ମାୟା ଟାଣୁଛି । କୁମ୍ଭୀର ମୁହଁରେ ଆସି ପଡିଛନ୍ତି, ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ ଗିଳିଦେବ । କେହି କେହି ଭୁଲ୍ କରୁଛନ୍ତି ବା ଦେଖିବା ଦ୍□ାରା ବୁଦ୍ଧି ଚଞ୍ଚଳ ହେଉଛି । ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଉପରୁ ଏକଦମ୍ ତଳକୁ ଗାତ ଭିତରେ ପଡିଯିବି । କୁହାଯିବ ପିଲାଟା ବହୁତ ଭଲ ଥିଲା । ଏବେ ବିଚରା ଗଲା । ନିର୍ବନ୍ଧ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ମଲା । ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଚିଠି ଲେଖୁଛନ୍ତି ବଞ୍ଚି ରୁହ । କିଏ ଜାଣେ ମାୟାର ଆକ୍ରମଣ ଜୋରରେ ନ ଆସିବ ବୋଲି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା କିଛି ଅଛି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି କଥାର ପରେ ଗାୟନ କରାଯିବ । ତେବେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛ । ଏପରି ନ ହେଉ ଯେ ମାୟା ରୂପୀ କୁମ୍ଭୀର ଗିଳିଦେଉ । ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ମାୟା ଧରୁଛି । ମୂଳ ହେଉଛି କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ, ଏହାଠାରୁ ବହୁତ ସମ୍ଭାଳି ରହିବାକୁ ହେବ । ପତିତ ଦୁନିଆ ପୁଣି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ କିପରି ହେଉଛି, ତୁମେ ଦେଖୁଛ । ଏଥିରେ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । କେବଳ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ବାବା ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ପତିତ-ପାବନ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗବଳ । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ପାରାଡାଇଜ୍ (ସ୍□ର୍ଗ) ଥିଲା । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥିବ । କେତେ ସହଜ କଥା । କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଯେ ସେହି ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବା ଆସିଥିଲେ । ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିବେ, ଯେପରି ଏବେ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ସଂଗମରେ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ତୁମେ ହେଲ ରାଜଋଷି । ପୂର୍ବରୁ ନଥିଲ । ବାବା ଆସିବା ପରଠାରୁ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛ । ପଢିବା ସହିତ ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛ - ସ୍ଥୂଳ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମ ସେବା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବା ସହିତ ଘରଦ୍□ାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାଳିଥାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ଭକ୍ତି ପୂରା ହେଲା, ଜ୍ଞାନ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ମୁଁ ଆସୁଛି, ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ସଦ୍‌ଗତି ଦେବା ପାଇଁ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଆମକୁ ବାବା ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଡରାମା ଅନୁସାରେ ତୁମକୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ଆସିଛି । ଶିକ୍ଷକ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପାଠପଢା । ଯେପରି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ

ବୁଝାଇଥିଲି, ତାହା ହିଁ ବୁଝାଉଛି । ଡ୍ରାମା ଟିକ୍-ଟିକ୍ କରି ଅନବରତ ଚାଲୁଛି । ସେକେଣ୍ଡକୁ ସେକେଣ୍ଡ ଯାହା ବିତୁଛି ତାହାର ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଦିନ ବିତି ଚାଲିଛି । ଏହି ଖିଆଲ ଆଉ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗ, ତ୍ରେତା, ଦ୍□ାପର, କଳିଯୁଗ ବିତିଗଲା ତାହାର ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ବିତିଲା ମଧ୍ୟ ତାହା ଯାହା କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ବିତିଥିଲା । ବାକି ଅଳ୍ପ ଦିନ ରହିଛି । ସେମାନେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତୁମେ କହୁଛ ବାକି କିଛି ଘଣ୍ଟା ରହିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଧାରିତ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ନିଆଁ ଲାଗିଯିବ ସେତେବେଳେ ଜାଗ୍ରତ ହେବେ । ପୁଣି ତ ଅତିବିଳମ୍ବ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ବାବା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବସ । ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଏପରି କହିବାକୁ ନ ପଡୁ ଯେ ଠୁଲେଟ୍, ଯେଉଁମାନେ ଫେଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆମର ବର୍ଷଟିଏ ତୁଚ୍ଛାଟାରେ ଚାଲିଗଲା । କେହି ତ କହୁଛନ୍ତି ନ ପଢିଲେ କ'ଣ ହେଲା! କିନ୍ତୁ ପାଠପଢାରେ ତୁମକୁ ନିୟମନିଷ୍ଠ ରହିବାକୁ ପଡିବ । ଆମେ ତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପୂରା ବର୍ସା ନେବୁ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେଲେ ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରିପାରିବ । ଏହା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କଥା । ବାବା ଆଜକୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ - ମାମେକମ୍ ୟାଦ କରୋ ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ ପତିତ ପାବନ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ନୁହଁନ୍ତି । ତୁମେ ଶିବଙ୍କର, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ପୂଜାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇପାରିବ । ଆତ୍ମା ପୂଜ୍ୟ ନ ହୋଇଥିଲେ ତୁମେ ଯେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟିଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ନାସ୍ତିକ ହେଉଛନ୍ତି ବୋଧହୁଏ ଆଗକୁ ଗଲେ ଆସ୍ତିକ ହୋଇଯିବେ । ମନେକର ବିବାହ କରି ପତିତ ହେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ମଧ୍ୟ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ସା ବହୁତ କମ୍ ହୋଇଯିବ କାହିଁକି ନା ବୁଦ୍ଧିରେ ଅନ୍ୟର ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟ ରହିଲା । ତାକୁ ବାହାର କରିବା ବହୁତ ମୁସ୍କିଲ୍ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ସ୍ତ୍ରୀ'ର ସ୍ମୃତି ତା'ପରେ ପିଲାର ସ୍ମୃତି ଆସିବ । ପିଲାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ କାହିଁକି ନା ବହୁତ ସମୟର ସ୍ମୃତି ରହିଥାଏ ନା । ପିଲା ତ ପଛରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଶ୍□ଶୁରଘର ମଧ୍ୟ ମନେ ପଡିଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ସ୍ତ୍ରୀ ଯିଏକି ବହୁତ ସମୟ ସାଥୀରେ ରହିଥାଏ, ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟେ । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ସମୟ ଥିଲୁ । ଏପରି ତ କହୁଛ ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ସମୟରୁ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ଯିଏକି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରାଇଥିଲେ । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଆସି ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା କୁହାଯାଉଛି । ତୁମକୁ ବହୁତ ସ୍□ଚ୍ଛ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ଯାହା କିଛି ତୁମେ ଦେଖୁଛ ତାହା ସବୁ ତ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମରେ ଅଛ । ପୁଣି ଅମରଲୋକକୁ ଆସିବ । ଏବେ ଆମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଏହା ହେଉଛି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଦୁନିଆରେ ଦେଖୁଛ ନା, କ'ଣ-କ'ଣ ସବୁ ହେଉଛି । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ବହୁତଙ୍କର ଖିଆଲରେ ଆସିବ । ନିଶ୍ଚୟ କେହି ଆସିଛନ୍ତି ଯିଏକି ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଅଟେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଛ । ଏହା ବହୁତ ମନ୍ଥନ କରିବାର କଥା । ନିଜର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ବ୍ୟର୍ଥରେ ହରାଅ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍□ାସ ସଫଳ ହୋଇଥାଏ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ମାୟାଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସଙ୍ଗ ଦୋଷରୁ ନିଜକୁ ବହୁତ ବହୁତ ଦୂରେଇ ରଖିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ବୁଦ୍ଧିର ଲାଇନ୍ କ୍ଲିଅର ରଖିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍□ାସକୁ ବ୍ୟର୍ଥରେ ନ ହରାଇ ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ସଫଳ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଯେତିକି ସମୟ ମିଳୁଛି - ଯୋଗବଳ ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ଡ୍ରିଲ୍ର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଆଉ କୌଣସି ନୂଆ ବନ୍ଧନ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ**:-** ବାବାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟାର ଅନୁଭବ ଦ୍□ାରା ବିଘ୍ନ ବିନାଶକର ଡିଗ୍ରୀ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ଭବ ।

ଯେଉଁଠି ବାବା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ କେହି କିଛି ବି କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ସଂଗର ଅନୁଭବ ହିଁ ଛତ୍ରଛାୟା ହୋଇଯାଏ । ବାପଦାଦା ସଦାସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା କରିଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ପରୀକ୍ଷା ଗୁଡିକ ତ ତୁମକୁ ଅନୁଭବୀ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଏହି କଥା ଭାବିବା ଦରକାର ଯେ ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଗୁଡିକ ମୋତେ ଉପର କ୍ଲାସକୁ ନେଇ ଯିବା ପାଇଁ ଆସୁଛି । ଏହାଦ୍□ାରା ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ହେବାର ଡିଗ୍ରୀ ଏବଂ ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହେବାର ବରଦାନ ମିଳୁଛି । ଯଦି ଏବେ କେହି ଟିକିଏ ପାଟିତୁଣ୍ଡ କରୁଛନ୍ତି ବା ବିଘ୍ନ ପକାଉଛନ୍ତି ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ଧୀରେ ଧୀରେ ଥଣ୍ଡା ହୋଇଯିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯେଉଁମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏର ଶହେଗୁଣା ଫଳ ମିଳିଯାଏ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏବେ ସମ୍ପନ୍ନ ବା କର୍ମାତୀତ ହେବାର ତୀବ୍ର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କର ।

ଯେପରି ଦେଖିବା, ଶୁଣିବା ଏବଂ ଶୁଣାଇବା - ଏହିସବୁ ବିଶେଷ କର୍ମଗୁଡିକ ସହଜରେ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯାଇଛି, ସେହିପରି କର୍ମାତୀତ ହେବାର ସ୍ଥିତି ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିନେବା ବା ସଂକୁଚିତ କରିନେବାର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ଅକର୍ମୀ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମାତୀତ ହୋଇଯାଅ । ଗୋଟିଏ ହେଲା କର୍ମର ଅଧୀନ ହେବାର ସ୍ଥିତି, ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା କର୍ମାତୀତ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମ-ଅଧିକାରୀର ସ୍ଥିତି । ତେବେ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୋ ଭଳି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଜିତ୍ ସ୍□ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ରାଜାର ରାଜ୍ୟ କାରବାର ଠିକ୍ ଚାଲିଛି ତ?